

opfylde begge de Krav, som indeholdes i Grundloven, baade Kravet om Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen og Kravet om Retsplejens Reform, maa jeg gøre en Indsigelse mod det Udtryk, det ærede Medlem brugte, at dette Lovforslag indtil videre fraviger Grundloven paa det ene Punkt. Hvis Forholdet var det, at begge disse Grundlovskrav vare udtrykte under et, vilde det med Føje kunne siges, at Lovforslaget derved, at det kun tager den ene Side af Sagen op til Løsning, fraveg Grundlovens Krav, men naar Forholdet er det, at det er to forskellige Krav, der fremtræde hver for sig, som selvstændige Bestemmelser mellem de mange andre Løfteparagraffer, Grundloven indeholder, mener jeg ikke, at den Omstændighed, at man ikke tager mere end et af disse Løfter, et af disse Krav op ad Gangen, kan berettiggende til at sige, at man med Hensyn til det andet fraviger Grundlovens Krav. Det har jo sine gode Grunde, at dette Forslag kun søger at løse det ene af Grundlovens Krav, nemlig Kravet om en Reform af Retsplejen, og i og for sig ere de to omtalte Krav, der findes i Grundloven, af en saadan Beskaffenhed, at der slet ikke er nogen som helst Nødvendighed for at løse dem under et. Man kunde meget vel tænke sig, at der først blev gjort Forsøg paa at adskille Domstolene fra Forvaltningen uden at røre ved Retsplejereformen, og ligeledes forekommer det mig, at man meget vel vil kunne forstaa, at dette Lovforslag søger alene at løse Spørgsmaalet om Retsplejereformen og lade Spørgsmaalet om Domstolenes Adskillelse fra Forvaltningen hvile til senere, idet Lovforslaget dog er bygget over en saadan Form, at en saadan senere Adskillelse ikke vil medføre Ulemper eller Forandringer i hele den Struktur, Lovforslaget har.

Med Hensyn til de tre Hovedpunkter, som det ærede Medlem hovedsagelig kom ind paa, skal jeg tillade mig nogle ganske korte Bemærkninger.

Det ærede Medlem siger, at efter dette Forslag bliver i den kriminelle Forundersøgelse Anklageren og Dommeren ligesom hidtil den samme Person. Det kan i en vis Forstand siges at være rigtigt, om det end ikke er ganske korrekt

at sige, at Dommeren anklager den paa-gældende. Dommeren skal søge at skaffe de Beviser til Veje, som ere nødvendige til Sagens Oplysning, og kan for saa vidt være nødsaget til at beskyldte sigtede for at have gjort det ene eller andet for derigennem at faa de fornødne Oplysninger. Men man maa huske paa, at der ved Siden af den sigtede i de allerfleste Tilfælde, i alt Fald saa snart han er anholdt, staar en Forsvarer til at varetage hans Tarv, og derved, at denne Forsvarer er til Stede, samt ved de andre Garantier i Lovforslaget, baade de gamle og de ny, for den sigtedes Tarv, forekommer det mig, at Dommerens Stilling bliver en fuldstændig anden end og aldeles væsensforskellig fra den, Dommeren indtager nu under den kriminelle Forundersøgelse. Han kommer paa ingen Maade til at staa, saaledes som nu, som den, der beskylder den sigtede, som den, der anklager ham, og som den, der efter sin Formening skal søge at overbevise ham. Navnlig falder enhver Fristelse for Dommeren til at benytte de forskellige Retsmidler, som man hidtil Tid efter anden og med større eller mindre Grund har hørt saa mange klage over, fuldstændig bort. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at den i Lovforslaget indførte Regel om, at sigtede kan tilbagekalde sin Tilstaaelse, er af ringe Betydning ved den fri Bevisbedømmelse, thi naar Loven udtrykkelig indeholder en Bestemmelse om, at sigtede paa ethvert Tidspunkt, saa længe der ikke er dømt i Sagen, kan tilbagekalde sin Tilstaaelse, uden at det behøver at være ledsaget af Bevisligheder, der bestyrker Tilbagekaldelsens Rigtighed, saa er Dommeren ogsaa under den fri Bevisbedømmelse nødt til at undlade at bygge noget paa den Tilstaaelse, der er tilbagekaldt. Thi hvis Dommeren under den fri Bevisbedømmelse vil bygge noget og navnlig da sin Overbevisning om den sigtedes Skyld paa den tilbagekaldte Tilstaaelse, vil han handle lige stik imod Loven, og det er man dog berettiget til at forudsætte, at Dommeren ikke vil. Navnlig er man ikke berettiget til at forudsætte, at Dommeren under den fri Bevisbedømmelse vil lade, som om den Lovregel, der her er foreslaaet om, at sigtede kan tilbagekalde sin